

2 Do Koryntian

Drugi list do Koryntian

1. Paweł, z woli Boga apostoł Jezusa Chrystusa oraz brat Tymoteusz **do** zgromadzenia wybranych Boga, **które** jest w Koryncie wraz ze wszystkimi świętymi, **co** są w całej Achai. ² Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

³ Uwielbiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i wszelkiego wezwania, ⁴ pocieszający nas w każdym naszym ucisku *, abyśmy mogli zachęcać tych, **co są** w jakimkolwiek utrapieniu - przez zachętę, którą sami jesteśmy pocieszani przez Boga. ⁵ Gdyż jak dla nas obfitują utrapienia Chrystusa, tak i przez Chrystusa obfituje nasza zachęta. ⁶ Ale czy to jesteśmy uciskani dla waszej zachęty i wyzwolenia, które się dokonuje * w wytrwałości tych cierpień, które i my cierpimy; czy to jesteśmy pocieszani dla waszej zachęty i wyzwolenia - ⁷ nasza nadzieja jest mocna * ponad nas, **gdyż** wiemy, że jak jesteście współnikami cierpień, tak i zachęty.

⁸ Bo nie chcemy, abyście się mylili, bracia, z powodu naszego utrapienia, **które** się wydarzyło w Azji. Gdyż w nadmiarze, ponad możność zostaliśmy obciążeni, tak, że wątpiliśmy też co do życia. ⁹ Ale sami z siebie mieliśmy **to** za wyrok śmierci, byśmy nie polegali na sobie, ale na Bogu, **który** wskrzesza umarłych. ¹⁰ **Tym, co** uratował nas z tak wielkiej śmierci i uratuje, względem którego mamy nadzieję, że oprócz tego zbawi. ¹¹ Także wy współdziałajcie za nas prośbą, aby ten dar dla nas - z powodu wielu osób - przez wielu mógł zostać przyjęty z podziękowaniem za nas.

¹² Gdyż tą jest nasza chluba, świadectwo naszego sumienia, że przebywaliśmy na świecie - choć w większym stopniu między wami - nie w mądrości ciała wewnętrznego, ale w prostocie i prawości * Boga. ¹³ Bo różnie wam nie piszemy, ale **to**, co ^{TR} dobrze wiecie, albo też rozpoznajecie *; a **nawet** mam nadzieję, że aż do końca już znacie. ¹⁴ Jak i nas po części uznaliście, gdyż jesteśmy waszą przechwałką * w dniu Pana Jezusa, tak jak i wy naszą.

¹⁵ Z tą też ufnością, chciałem poprzednio do was przyjść, abyście mieli następne dobrodziejstwo *. ¹⁶ A przez was przejść do Macedonii i znowu do was przyjść z Macedonii, oraz przez was zostać odprowadzony do Judei. ¹⁷ To więc postanawiając, czy zaraz posłużyłem się lekkomyślnością? Albo, **czy** co postanawiam, postanawiam z cielesnej natury, aby mogło być według mnie: Tak, tak i nie, nie? ¹⁸ Ale Bóg godny **jest** zaufania, gdyż do was nie pojawiło się nasze słowo: Tak oraz nie. ¹⁹ Bowiem Syn Boga, Jezus Chrystus, **ten** przez nas ogłoszony między wami - przeze mnie, Sylwana oraz Tymoteusza - nie pojawił się jako: Tak i Nie, ale w nim dokonało się * - Tak. ²⁰ Bo jak liczne * **są** obietnice Boga, **one** są w nim - Tak, dlatego też przez niego - Amen, od nas - na chwałę Bogu. ²¹ Ale **Tym**, co nas umacnia razem z wami i który nas namaścił - **jest** Bóg. ²² Ten, **co** nas sobie zapieczętował oraz dał * też zadatek ** Ducha w naszych sercach.

²³ Zaś ja odwołuję się **do** Boga, świadka wobec mojej duszy, że oszczędzając was, jeszcze ^{TR} nie przyszedłem do Koryntu. ²⁴ Nie dlatego, że jesteśmy władcami waszej wiary, lecz **dlatego**, że jesteśmy pomocnikami waszej radości; bowiem stoicie wiarą.

***1,4** także: utrapieniu

***1,6** także: czyni, tworzy, skutkuje

***1,7** także: trwała, pewna, wierna

***1,12** także: czystości, szczerości

***1,13** także: uznajecie

***1,14** także: samochwalstwem, chluba

***1,15** także: łaskę, przysługę, życzliwość, wdzięczność

***1,19** także: było

*1,20 także: **jakikolwiek**

*1,22 także: **podarował, wyznaczył**

1,22 także: **porękę

2. Gdyż sam to postanowiłem, by znowu nie przyjść do was w smutku. ² Bo jeśli ja was zasmucam, więc kto mnie rozweseli; chyba nie **ten, co** się z mojego powodu smuci? ³ A to wam napisałem, abym **gdy** przyjdę, nie miał udręki od **tych**, którymi ja powinienem się weselić, będąc przekonany w stosunku do was wszystkich, że **w** was wszystkich jest moja radość. ⁴ Gdyż napisałem wam wśród wielkiego utrapienia, uciśku serca i pośród wielu łez, nie **po to**, abyście zostali zasmuceni, ale byście poznali miłość, którą mam coraz bardziej do was.

⁵ A jeżeli ktoś was zasmucił, choćby po części - nie mnie zasmucił; abym wam wszystkim nie dodawał ciężaru. ⁶ Dla takiego wystarczającą **będzie** nagana, **udzielo-na** mu przez większą ilość **braci**. ⁷ I jak gdyby raczej przeciwnie - wy **mu** odpuście i zachęćcie, aby **ów brat** nie został pochłonięty jakimś dodatkowym smutkiem. ⁸ Dlatego zachęcam was, **abyście** potwierdzili miłość względem niego. ⁹ Gdyż po to także napisałem, bym mógł poznać wasze wypróbowanie; czy względem wszystkiego jesteście posłuszni. ¹⁰ A komu coś odpuście, **temu** i ja **odpuszczam**. Ponieważ ja także jeśli coś odpuściłem, co odpuściłem - **uczyniłem to** w obliczu Chrystusa dzięki ***** wam, ¹¹ abyśmy nie zostali oszukani przez szatana, bo nie rozpoznajemy jego zamiarów.

¹² Zaś **kiedy** dla Dobrej Nowiny Chrystusa przyszedłem do Troady i otwały mi się drzwi w Panu, ¹³ nie miałem odprężenia **w** moim duchu, **gdyż** nie znalazłem **TR** mojego brata Tytusa; więc pożegnałem się z nimi i poszedłem do Macedonii.

¹⁴ Ale dzięki Bogu, **w** każdej chwili odnosimy zwycięstwo w Chrystusie oraz na każdym miejscu, staje się przez nas widoczna woń jego poznania. ¹⁵ Gdyż jesteśmy **dla** Boga miłym zapachem Chrystusa pośród **tych, co** są zbawiani, i wśród **tych, którzy** dają się gubić. ¹⁶ Tym jednakże zapachem śmierci ku śmierci, ale tamtym zapachem życia ku życiu. Zatem kto **jest** do tego odpowiedni? ¹⁷ **Tacy jak my**. Bo nie jesteśmy jak wielu, **co to** handlują Słowem Boga, ale ponieważ z czystości *****, ale ponieważ z Boga, wobec Boga mówimy w Chrystusie.

*2,10 także: **przez, z powodu, dla**

*2,17 także: **szczerości, prawości**

3. Znowu zaczynamy polecać samych siebie? Czy nie potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was, albo polecających od was? ² Wy jesteście naszym listem wypisanym na naszych sercach, **który** jest poznawany i czytany przez wszystkich ludzi. ³ **Wy**, dający się poznać, że jesteście listem Chrystusa - wysłużonym przez nas, napisanym nie atramentem, ale Duchem żyjącego Boga; nie na kamiennych tablicach, ale na cielesnych ***** tablicach serc.

⁴ A przez ***** Chrystusa, takie mamy przekonanie ****** od Boga, ⁵ że nie jesteśmy odpowiedni z samych siebie, by policzyć sobie coś jakby z siebie - ale nasza wystarczalność ***** **jest** z Boga, ⁶ który nas też uczynił dostatecznymi sługami Nowego Przymierza, nie litery ***** - ale Ducha. Bowiem litera zabija, zaś Duch ożywia. ⁷ Ale jeżeli służba śmierci wryta na kamieniach dokonała się w chwale, tak, że synowie Izraela nie mogli wlepić oczu na twarz Mojżesza, z powodu chwały jego oblicza - **tej**, co się wniwecz obraca; ⁸ czyż **TR** nie będzie bardziej w chwale służba Ducha? ⁹ Dlatego skoro służbie potępienia **przypadła** chwała - daleko więcej obfituje chwałą służba sprawiedliwości. ¹⁰ Gdyż i **to** nie wyniesione chwałą, jest obdarzone chwałą w tamtej części, z powodu **tej**, przewyższającej chwały. ¹¹ Bo jeśli **to, co** dla chwały wniwecz się obraca **jest chwalebne**, daleko większe **jest to, co** trwa w chwale.

¹² Dlatego mając tę nadzieję, korzystamy z wielkiej swobody wypowiedzi *. ¹³ I nie tak jak Mojżesz, **który** umieścił zasłonę na swej twarzy, by ^{TR} synowie Izraela nie wlepiali oczu na spełnienie **tego, co** się obraca wniwecz. ¹⁴ Ale ich umysł skamieniał; gdyż aż do dzisiejszego dnia, przy czytaniu Starego Przymierza, pozostaje nie odsłoniętą ta zasłona, która jest zniesiona w Chrystusie. ¹⁵ Lecz aż do dzisiaj, gdy czytany jest Mojżesz, na ich sercu leży zasłona. ¹⁶ Zaś gdy **ktoś** się nawróci * do Pana, zdejmowana jest **ta** zasłona. ¹⁷ A Pan jest Duchem; zaś gdzie Duch Pana, tam **i** wolność. ¹⁸ Zatem my wszyscy **z** odsłoniętą twarzą, oglądając jak w lustrze, jakby przez Ducha Pana - chwałę Pana, jesteśmy przemieniani **na ten** sam obraz; z chwały ku chwale.

*3,3 dotyczy: ciała wewnętrznego (cielesnej natury)

*3,4 także: **z powodu**

3,4 także: taką mamy **ufność

*3,5 także: **zdolność, znacność**

*3,6 także: **Prawa Mojżesza**

*3,12 także: **szczerości, otwartości, wolności słowa, swobody działania**

*3,16 także: **skruszy się**

4. Dzięki temu, mając tą służbę, kiedy zostaliśmy objęci miłosierdziem, nie upadamy na duchu. ² Przecież wyrzekliśmy się hańby **tych** ukrytych rzeczy - nie chodząc w przebiegłości *, ani nie fałszując Słowa Boga; lecz polecając samych siebie **w** wyjawianiu prawdy wobec Boga, stosownie do każdego sumienia ludzi. ³ Zaś jeśli jest zasłonięta i nasza Dobra Nowina - zasłonięta jest wśród **tych**, co giną, ⁴ niewierzących, w których bóg tego świata zaślepił umysły, aby ^{TR} im nie błyszczało światło Ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem * Boga. ⁵ Bowiem nie siebie samych głosimy, ale Jezusa Chrystusa, Pana, a siebie **jako** wasze sługi z powodu * Jezusa. ⁶ Gdyż Bóg powiedział, że światło zajaśnieje z ciemności, więc On zajaśniał w naszych sercach w obliczu * Jezusa Chrystusa, na skutek poznania chwały Boga.

⁷ Ale mamy ten skarb w glinianych naczyniach, aby doskonałość * mocy była **z** Boga, a nie z nas. ⁸ We wszystkim uciskani - ale nie będący ściśniętymi; bezradni * - ale nie w biedzie; ⁹ będący prześladowani * - ale nie porzuceni; przewróceni - ale nie gubieni; ¹⁰ stale noszący w ciele śmierć Pana Jezusa - aby i życie Jezusa mogło być ukazane w naszym ciele. ¹¹ Jako, że zawsze my, ci żyjący, jesteśmy wydawani na śmierć z powodu Jezusa - aby i życie Jezusa mogło być ukazane w naszym śmiertelnym ciele. ¹² Dlatego śmierć działa pośród nas - ale w was życie. ¹³ Zaś **ci, co** mają tego samego Ducha wiary, **postępują** według **tego, jak** jest napisane: *Uwierzyłem, dlatego mówiłem*, i my wierzymy, dlatego też mówimy, **Psalm 116,10** ¹⁴ wiedząc, że **Ten, co** wskrzesił Pana Jezusa i nas wskrzesi, oraz dla * Jezusa postawi razem z wami. ¹⁵ Bowiem wszystko **jest** dla * was, aby łaska, obfitując dla większej ilości **ludzi**, mogła dać obfitość dziękczynienia ku chwale Boga.

¹⁶ Dlatego nie upadajmy na duchu, bo choć **ten** nasz zewnętrzny człowiek jest niszczone, ale nasz wewnętrzny jest odnawiany dzień za ^{TR} dniem. ¹⁷ Gdyż lekkość naszego ucisku, przez nadmiar ku nadmiarowi, szybko sprawia nam wieczną obfitość * chwały. ¹⁸ Bo my nie jesteśmy **tymi, co** przyglądają się * **sprawom** widzialnym, ale **tym, które są** niewidzialne; gdyż te widzialne są przemijające, zaś nie będące widzialnymi są wieczne.

*4,2 także: **nikczemności, chytryści, występności**

*4,4 także: **wizerunkiem, wyobrażeniem**

*4,5 także: **dla, przez, dzięki**

*4,6 także: **twarży, wyglądzie**

*4,7 także: **wyższość, nadmiar**

*4,8 także: **w niepewności, w zakłopotaniu, w potrzebie**

*4,9 także: **ścigani; idący za kimś, dążący do czegoś**

*4,14 + 15 także: **z powodu, przez**

*4,17 także: **wagę**

*4,18 także: **badającymi, obserwującymi, rozważającymi**

5. Ponieważ wiemy, że jeśli zostanie zniszczony nasz ziemski dom ciała *, mamy od Boga budowlę w niebiosach - dom nie zrobiony rękami, wieczny. ² Gdyż także w tym wdychamy, pragnąc się przyoblec naszym domem z Nieba; ³ o ile tylko nie będziemy znalezieni nagimi *, a przyobleczeni. ⁴ Bo i żyjąc w **tym** ciele * wdychamy, przyniecieni z tego powodu, że nie chcemy się rozebrać - ale i **równocześnie** przyoblec; aby **to, co** śmiertelne zostało pochłonięte na skutek życia. ⁵ Zaś Tym, **co** nas do tego sam sobie zjednał * - jest Bóg, **który** daje nam **też** zadatek ** Ducha.

⁶ Zatem zawsze ufając * wiemy, że żyjąc w **tym** ciele, jesteśmy na wygnaniu ** od Pana, ⁷ (gdyż żyjemy * z powodu wiary, **a** nie z powodu wyglądu **). ⁸ Ale ufamy i jesteśmy gotowi raczej znaleźć się z dala od ciała, a żyć przy Panu. ⁹ Dlatego też zabiegamy - czy to mieszkając **w ciele**, czy to wychodząc - **aby** Mu ^{TR} się bardzo podobać. ¹⁰ Gdyż my wszyscy musimy zostać ukazani * przed trybuną Chrystusa, aby każdy przyniósł **to, co wydał** pośród ciała, przez które działał - czy to szlachetne **, czy to złe.

¹¹ Dlatego przekonujemy ludzi, doświadczając bojaźni **przed** Panem; zaś sami staliśmy się znanymi Bogu. Ale też mam nadzieję, **że** staliście się znanymi w waszych poradach. ¹² Bo nie siebie samych znowu wam polecamy, ale - z powodu nas - dajemy wam okazję chluby, abyście **ją** mieli wobec **tych, co** się chlubią na twarzy, a nie w sercu. ¹³ Gdyż, czy to straciliśmy rozum **dla** Boga, czy to zachowujemy rozsądek - **dla** was **jesteśmy**. ¹⁴ Bo miłość Chrystusa trzyma nas razem; **tych, którzy** odróżniają to, że skoro jeden umarł za wszystkich, zatem wszyscy byli śmiertelni. ¹⁵ Umarł także za wszystkich, aby **ci, którzy** żyją - już nie żyli dla samych siebie, ale **dla** tego, **który** za nich umarł oraz został wskrzeszony. ¹⁶ Wobec tego - my, od dzisiaj, już nie znamy nikogo według * cielesnej natury **; a jeśli nawet poznaliśmy Chrystusa według cielesnej natury - jednak już teraz nie znamy. ¹⁷ Dlatego, że jeśli ktoś jest w Chrystusie - nowym **jest** stworzeniem; dawne przeminęło, oto całe powstało nowe. ¹⁸ A wszystko z Boga, **który** nas pojednał **z** samym sobą przez Jezusa Chrystusa oraz dał nam służbę **owego** pojednania. ¹⁹ Jako, że **to** Bóg w Chrystusie był **Tym, co** pojednał świat **ze** sobą, nie licząc im ich fałszywych kroków oraz deponując sobie w nas słowo pojednania. ²⁰ Zatem z powodu * Chrystusa jesteśmy jakby posłami Boga **i** przez nas żywa **. Prosimy z powodu Chrystusa - zostańcie pojednani z Bogiem, ²¹ **który** tego, **co** nie poznał grzechu *, z powodu nas grzechem uczynił, abyśmy w nim się stali sprawiedliwością Boga.

*5,1; 5,4 także: **namiotu**

*5,3 także: **gołymi, odkrytymi, tylko w spodniej szacie**

*5,5 także: **sprawił, zapracował, przerobił, zjednał**

5,5 także: **porękę, zastaw

*5,6 także: **mężnie stawiając czoło, okazując się odważnym, nie obawiając się**

5,6 także: **na obczyźnie, poza krajem

*5,7 także: **przechadzamy się, zachowujemy się**

5,7 także: **postaci, formy

*5,10 także: **stać się znanymi**

5,10 także: **odpowiednie, sprawiedliwe, prawe, dobre

*5,16 także: **w zgodzie z, z, z powodu, na wzór**

5,16 także: **osobowości opartej na cielesnej naturze, ciała wewnętrznego

*5,20 także: **przez, dla**

5,20 także: **zaprasza, zachęca, pobudza

*5,21 także: **błądu, winy**

6. A współdziałając, wzywamy was, byście na próżno * nie przyjmowali łaski Boga. ² (Ponieważ mówi: *W porze możliwej do przyjęcia * cię usłyszałem, oraz w dniu zba-*

wienia przyszedłem ci z pomocą; oto teraz **jest** miła pora, oto teraz jest dzień zbawienia). **Izajasz 49,8** ³ W niczym nie dawajcie żadnego zgorszenia, aby służba nie **mogła** być wyszydzone; ⁴ ale we wszystkim polecajcie samych siebie jako sługi Boga - w wielkiej wytrwałości *, w uciskach, w bólu, w trudnych położeniach, ⁵ w chłostach, w więzieniach, w niepokojach *, w znużeniu, w czuwaniu, w postach, ⁶ w czystości, w poznaniu, w wyrozumiałości, w łagodności, w Duchu Świętym, w nieobłudnej miłości, ⁷ w słowie prawdy, w mocy Boga, wśród oręża sprawiedliwości **z** prawej i lewej **stro-**
ny; ⁸ pośród chwały i wzgardy, pośród złorzeczeń i dobrej sławy. Jakby zwodzący - a prawdomówni; ⁹ jakby się mylący - a uznawani; jakby umierający - a oto żyjemy; jakby karani - a nie straceni; ¹⁰ jakby zasmucani - ale zawsze się radujący; jakby ubodzy - ale wielu ubogacający; jakby nic **nie** mający - a wszystko zawładniający.

¹¹ Nasze usta otwały się do was, Koryntianie! Nasze serce jest uczynione szerokim!

¹² Nie jesteście wśród nas ściśnięci, ale jesteście ściśnięci w waszym wnętrzu. ¹³ A to **jest** nagrodą, jak dzieciom mówię: Zostańcie rozszerzeni i wy.

¹⁴ Nie bądźcie **takimi**, co dźwigają jarzmo w nierównym zaprzęgu **z** niewierzącymi; gdyż jakie **jest** zespolenie sprawiedliwości z bezprawiem? Lub jakie zespolenie światła z ciemnością? ¹⁵ A jaka wspólnota Chrystusa z Beliarem *? Lub jaka częśćka wierzniemu za niewierzącego? ¹⁶ A jaka zgodność świątyni Boga z wizerunkami? Gdyż my jesteśmy świątynią Boga żyjącego; tak jak Bóg powiedział: *Zamieszkać w nich i będę się przechadzał tam i z powrotem; także będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.* **Ezechiel 37,27** ¹⁷ Dlatego wyjdźcie z ich środka i oddzielcie się - mówi Pan, i nieczystego się nie dotykajcie, a ja was przyjmę. **Izajasz 52,11**; **Jeremiasz 50,8** ¹⁸ Będę wam też za Ojca, a wy będziecie za synów i córki - mówi Pan, Wszechwładca. **Jeremiasz 31,1**

***6,1** także: **bezowocnie, bezwartościowo**

***6,2** także: **miłej**

***6,4** także: **cierpliwości**

***6,5** także: **rozruchach**

***6,15** jedno z imion szatana, co znaczy: Nieużyteczność, zniszczenie, złośliwość

7. Zatem mając te obietnice, umiłowani, oczyszczajcie siebie od każdego skalania cielesnej natury i ducha, wypełniając w bojaźni * Boga uświęcenie.

² Weźcie nas do serca; nikomu nie uczyniliśmy niesprawiedliwości, nikogo nie zdemoralizowaliśmy, nikomu nie okazaliśmy zachłanności. ³ Nie mówię odnośnie potępienia, bo wcześniej powiedziałem, że **wy** jesteście w naszych sercach, by ^{TR}razem umrzeć i razem żyć. ⁴ Mam ^{TR}do was wielką szczerość i wielką miłość z was chłuba; jestem wypełniony zachętą **oraz** bardzo obfitym radością w każdym waszym utrapieniu.

⁵ Bo i my, **kiedy** przyszliśmy do Macedonii, nasze ciało nie miało żadnego odpoczynku, lecz we wszystkim byliśmy utrapieni; zewnątrz walki, a wewnątrz lęki. ⁶ Zaś Bóg, **który** zachęca uniżonych, pocieszył nas przez przyście Tytusa. ⁷ Ale nie tylko przez jego przyście, ale też przez zachętę, którą został pocieszony wśród was, oznajmiając nam o waszej tęsknocie, waszym lamencie i waszej skwapliwości dla mnie; tak, że **jeszcze** bardziej się ucieszyłem. ⁸ Gdyż jeśli i zasmuciłem was w liście - nie żałuję, choć także żałowałem; bo widzę, że tamten list chociaż na chwilę was zasmucił. ⁹

Jednak teraz się cieszę, nie **dlatego**, że zostaliście zasmuceni, ale że zostaliście zasmuceni ku skrusze; bowiem zostaliście zasmuceni z Boga, aby w niczym nie **móc** doznać od nas straty. ¹⁰ Gdyż smutek z Boga sprawia skruczę ku zbawieniu, **która** nie powoduje żalu; zaś smutek świata sprawia śmierć. ¹¹ Oto, samo to zasmucenie z Boga, jak wielką sprawiło **w** was gorliwość; wszakże obronę, wszakże oburzenie, wszakże bojaźń, wszakże tęsknotę, wszakże zapał, wszakże karę; we wszystkim oddaliście się pod opiekę, **aby** być nieskalani **w** tej sprawie. ¹² Więc skoro wam napisa-

łem, to nie ze względu na **tego, który** uczynił niesprawiedliwość, ani nie na **drugiego, który** doznał niesprawiedliwości, ale ze względu na uwidocznienie się - z powodu nas - waszej gorliwości, odnośnie waszych **spraw** przed Bogiem. ¹³ Przez to, dzięki naszej zachęcie, jesteśmy pobudzeni. **Także** daleko więcej ucieszyliśmy się z radości Tytusa, gdyż z powodu was wszystkich odpoczął i jego duch. ¹⁴ Bo jeśli mu się trochę z was chlubiłem - nie zostałem zawstydzony; ale jak wszystko powiedzieliśmy wam w prawdzie - tak też i nasza chluba przed Tytusem okazała się prawdą. ¹⁵ A jego serce jest jeszcze bardziej ku wam, **gdy** przypomina sobie posłuszeństwo was wszystkich, jak z szacunkiem i drzeniem go przyjęliście. ¹⁶ Zatem cieszę się, że pośród was, okazał się odważnym we wszystkim.

*7,1 także: **czci, szacunku**

8. A wyjaśniamy wam, bracia, łaskę Boga okazaną w zborach Macedonii, ² że w wielkim doświadczeniu utrapienia **jest też** obfitość ich radości, oraz według ogromu ich nędzy - zaobfitowało ^{TR} bogactwo ich prostoty *. ³ Świadczę, że według siły i ponad siłę, dobrowolnie, ⁴ zwrócili się **do** nas z wielkim apelem, abyśmy radośnie przyjęli **to** dobrodziejstwo * oraz wspólnotę służby otrzymaną względem świętych. ⁵ I nie jak się spodziewaliśmy, ale z woli Boga najpierw oddali siebie Panu, **potem** i nam. ⁶ **Więc** zachęciliśmy Tytusa, aby jak rozpoczął, tak i dokonał u was tego dobrodziejstwa. ⁷ Przecież - podobnie jak we wszystkim - obfitujecie wiarą, słowem, poznaniem i wszelką gorliwością, oraz wśród nas, **ową** miłością między wami, abyście także obfitowali w tym dobrodziejstwie.

⁸ Nie mówię **tego** z nakazu, ale z powodu gorliwości innych oraz wypróbując szczerość * waszej miłości. ⁹ Bo poznajecie łaskę naszego Pana, Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym - dla nas stał się ubogim, byście wy się wzbogacili jego ubóstwem. ¹⁰ **Także** w tym wydaję opinię; bo jest to pożyteczne dla was, którzy nie tylko uczynić - ale już przedtem, od roku - zaczęliście chcieć *. ¹¹ Zaś teraz wypełnijcie to czynem ^{TR}, aby z posiadania **była** gotowość - tak chcenia, **jak** i wypełnienia. ¹² Bo jeżeli istnieje ochota, **to jest ona** godna przyjęcia, o ile ktoś ma - nie o ile nie ma. ¹³ Gdyż nie **chcę**, by inni **mieli** odpoczynek, **zaś** wy utrapienie; ale po równości. ¹⁴ **Aby** w obecnej porze wasza obfitość **służyła** dla ich niedostatku, i aby ich obfitość była dla waszego niedostatku - żeby pojawiła się równość; ¹⁵ jak jest napisane: **Ten, co zebrał wiele, nie miał obfitości, a ten, co zebrał mało, nie miał mniej. II Mojżesza 16,18**

¹⁶ A dzięki Bogu, **który** w sercu Tytusa daje tę samą gorliwość dla was, ¹⁷ że rzeczywiście przyjął wezwanie, oraz będąc coraz gorliwszym, poszedł do was z własnej woli. ¹⁸ Ale posłaliśmy z nim brata, który **ma** uznanie w Ewangelii wśród wszystkich zborów. ¹⁹ I nie tylko, bowiem przez podniesienie rąk został wybrany pośród zborów **jako** nasz towarzysz podróży, razem z tym dobrodziejstwem, **którego** jesteśmy sługą, ku chwale samego Pana i naszej gotowości. ²⁰ **Zaś** unikając tego, aby nas ktoś nie zganił pośród tej obfitości, którą się przez nas usługuje. ²¹ Gdyż staramy się **o** szlachetne **rzeczy**, nie tylko wobec Pana, ale i wobec ludzi. ²² **Więc** posłaliśmy z nimi naszego brata, którego często wypróbowaliśmy w wielu **sprawach**, **że** jest gorliwym; **zaś** teraz jeszcze gorliwszym **z powodu** wielkiego zaufania względem was. ²³ Czy to przez Tytusa **będzie on** dla was moim towarzyszem oraz współpracownikiem; czy to **jako** nasi bracia **są oni** apostołami zborów; **a** chwała **tylko** Chrystusa. ²⁴ Dlatego przed obliczem zborów wykażcie dowód waszej miłości względem nich oraz naszej z was chluby.

*8,2 także: **szczerości, otwartości**

*8,4 także: **łaskę, uprzejmość, życzliwość, przysługę**

*8,8 także: **prawowitość, prawość urodzenia**

*8,10 także: **życzyć sobie, mieć upodobanie, kochać**

9. Bo odnośnie służby względem świętych, szczególne * jest mi do was pisanie. ² Gdyż znam waszą ochotę, którą z waszego powodu chlubię się **przed** Macedończykami, że Achaja przygotowała się od roku; więc **ten** wasz zapał pobudził **jeszcze** liczniejszych. ³ A posłałem **tych** braci, aby nasza chluba z powodu was, ani w części nie mogła zostać zniweczona i abyście, jak mówiłem, byli przygotowani. ⁴ Żeby przypadkiem, jeśli przyjdą ze mną Macedończycy, nie znaleźli was nieprzygotowanymi, **a** my (żeby nie powiedział - wy), byśmy nie zostali zawstydzeni w istocie tej chluby. ⁵ Uznałem więc za konieczne zachęcić braci, aby wcześniej do was poszli oraz za wczasu przygotowali wasz zapowiadany, hojny dar, **i by** to było gotowe jako chwała oddawana Bogu, a nie jako przejaw chciwości.

⁶ Ale tak: Ten, **co** sieje oszczędnie - oszczędnie też będzie żąć; a **ten, co** sieje według hojności - według hojności też będzie żąć. ⁷ Każdy, jak sobie postanowił sercem, **niech uczyni**. Nie z udręki, czy z konieczności, albowiem Bóg miłuje wesołego dawcę. ⁸ A Bóg jest zdatny ^{TR} **by** wam dać w obfitości każdą łaskę, abyście mając zawsze, we wszystkim, całkowitą samowystarczalność, obfitowali ku wszelkiemu szlachetnemu * działaniu **, ⁹ jak jest napisane: *Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa do wieczności.* [Psalm 112,9](#)

¹⁰ Zaś **Ten, co** dostarcza nasienie siewcomu, zaopatry też w chleb do zjedzenia, pomnoży wasz siew oraz sprawi rozwój plonom waszej sprawiedliwości; ¹¹ we wszystkim ubogając ku wszelkiej prostocie, którą sprawia wśród was dziękczynienie Bogu.

¹² Dlatego, że obsługa tej służby nie ^{TR} tylko uzupełnia biedę świętych, ale i obfituje pośród licznych dziękczynień Bogu. ¹³ **A wszystko** dla wypróbowania służby **tych, co** sławią Boga, dzięki podporządkowaniu się waszego wyznania ^{TR} Ewangelii Chrystusa, oraz szczerości wspólnoty względem nich i względem wszystkich. ¹⁴ Także **z powodu** ich modlitwy za was; **tych, co** was pragną przez niezwykłą - dzięki wam - łaskę Boga. ¹⁵ **Zaś** Bogu wdzięczność, z powodu Jego daru nie do opisania.

***9,1** także: **wyróżniające się ilością; niepotrzebne**

***9,8** także: **odpowiedniemu, dobremu, pożytecznemu, prawemu**

****9,8** także: **pracy, czynowi, dziełu, korzyści**

10. A ja sam, Paweł, który z oblicza jestem pośród was unizony, zaś będąc nieobecnym, wykazuję względem was śmiałość, **też** was zachęcam z powodu delikatności * oraz pobłażliwości ** Chrystusa. ² Ale proszę, bym nie będąc obecny, **mógł** mężnie stawić czoła ufności według której wnioskuje; mając śmiałość wobec pewnych **braci, którzy** uważają nas za **takich, co to** żyją według cielesnej natury *. ³ Bo żyjąc za pomocą cielesnej natury, nie walczymy według osobowości opartej na cielesnej naturze; ⁴ (gdyż oręż naszej służby wojskowej nie **jest** cielesny - ale silny Bogiem do zniszczenia warowni), ⁵ burząc kalkulacje * oraz każde wyniesienie pyszniące się przeciw poznaniu ** Boga, oraz biorąc w niewolę każdą myśl *** na posłuszeństwo Chrystusowi. ⁶ Mając też w gotowości karanie * każdego nieposłuszeństwa, aż zostanie urzeczywistnione wasze posłuszeństwo.

⁷ Patrzycie * z wyglądu **. Jeśli ktoś sam ufa, **że** jest Chrystusa, to niech z kolei, z powodu siebie jest zdania, że tak jak on **jest** Chrystusa, tak i my jesteśmy Chrystusa.

⁸ Bo jeśli nawet bym coś więcej chlubił się z naszej mocy (którą Pan nam dał do budowania, a nie do waszego zniszczenia) - nie będę w zawstydzeniu; ⁹ aby się nie wydawało, że tylko was straszę przez listy. ¹⁰ Gdyż twierdzicie: Rzeczywiście, listy **są** bolesne i mocne, **ale** wygląd ^{TR} **jego** ciała jest nędzny, a słowo zlekceważone. ¹¹ To niech taki uważa, że jakimi jesteśmy słowem pośród listów - **kiedy** jesteśmy nieobecni, takimi też **się staniemy** czynem - **gdy** będziemy obecni.

¹² Jako, że nie odważamy się zaliczyć lub porównać nas samych, z jakimiś, którzy kształtują * samych siebie. Zaś oni pośród siebie, mierząc i porównując się nawzajem, nie rozumieją nawzajem sami siebie. ¹³ A my, nie będziemy się bezmiernie chlubić ^{TR}, ale według miary wzoru - miary, którą przydzielił nam Bóg, aby osiągnąć aż do was. ¹⁴ Gdyż nie rozprzestrzeniamy się jakby nie docierając do was, bo pośród Ewangelii Chrystusa pierwsi aż do was przybyliśmy. ¹⁵ I to nie chlubiąc się ^{TR} bez miary w cudzych trudach. Ale mając nadzieję, że ze wzrastaniem w was waszej ufności, zostaliśmy pomnożeni - aż do obfitowania, według naszego wzoru. ¹⁶ Pomnożeni w celu głoszenia dobrej nowiny tym poza *, nie chlubiąc się w cudzym wzorze z tych już gotowych. ¹⁷ Zaś kto się chlubi, niechaj się w Panu chlubi. ¹⁸ Bo nie ten jest wiarygodny *, kto samego siebie poleca, ale ten, którego Pan poleca.

*10,1 także: łagodności, łaskowości, życzliwości

**10,1 także: słuszności, zacności, sprawiedliwości

*10,2 także: osobowości opartej na cielesnej naturze; ciała wewnętrznego

*10,5 także: rozumowania, rozważania, racje

**10,5 także: wyższemu poznaniu, dociekaniu, mądrości

***10,5 także: zamiar, umysł

*10,6 także: branie w obronę

*10,7 także: troszczycie się, uwzględnianie, wystrzegacie się

**10,7 tłumaczenie równoległe: nie patrzcie z wyglądu

*10,12 także: wskazują, polecają

*10,16 także: po tamtej stronie

*10,18 także: doświadczony, godny przyjęcia, miły

11. Obyście znieśli cierpliwie tak niewiele mojej lekkomyślności, ale i mnie wytrzymujcie. ² Ponieważ jestem zazdrosny o was zazdrością Boga; bo przygotowałem * was dla jednego męża, aby postawić przy Chrystusie jako dziewicę bez skazy. ³ Ale boję się, aby jakoś, tak jak wąż w jego podstępności oszukał Ewę *, nie zostały skażone wasze zamiary, z dala od prostoty względem Chrystusa. ⁴ Gdyż jeśli ktoś przychodzi i ogłasza innego Jezusa, którego myśmy nie ogłaszali; albo bierzecie innego ducha, którego nie otrzymaliście; albo inną ewangelię, której nie przyjęliście łaskawie - znosicie to dobrze. ⁵ Zaś uważam, że nic, nie pozostawałem wielce w tyle od apostołów. ⁶ A chociaż jestem także prostakiem w mowie - ale nie w poznaniu; przecież daliśmy się ^{TR} wam poznać wśród wszystkich i we wszystkim.

⁷ Czy popełniłem błąd, unizając samego siebie, ponieważ bez powodu * ogłosiłem wam dobrą nowinę Boga, abyście wy zostali wywyższeni? ⁸ Wziąłem zapłatę oraz ogołociłem inne zbory - stosownie do służby dla was. A będąc przy was i cierpiąc biedę, nikomu się nie naprzykrzałem, ⁹ ponieważ mój niedostatek uzupełnili bracia, co przyszedli z Macedonii. Także we wszystkim siebie ustrzegłem i będę strzegł, abym dla was pozostał nieuciążliwy. ¹⁰ Jest we mnie prawda Chrystusa, że ta chluba nie zostanie przeze mnie zablokowana w krainach Achai. ¹¹ Z jakiego powodu? Ponieważ was nie miłuję? Bóg to wie.

¹² A to czynię i będę czynił, abym odciął okazję takim, co szukają okazji, aby w tym, w czym się chlubią, mogli zostać znalezieni jak i my. ¹³ Bo tacy są fałszywymi apostołami, pracownikami podstępnymi, zmieniającymi sobie postać na apostołów Chrystusa.

¹⁴ A to nie osobliwość, gdyż sam szatan zmienia sobie postać na anioła światłości. ¹⁵ Nie wielką więc rzeczą, jeśli i jego słudzy zmieniają sobie postać na jakby sług sprawiedliwości; ich koniec będzie według ich uczynków.

¹⁶ Znowu mówię, żeby mnie ktoś nie uważał za głupiego; zaś jeśli nie, przyjęliście mnie także jako głupiego, abym i ja choćby trochę mógł się chlubić. ¹⁷ Co mówię, nie mówię według Pana, ale jakby w głupocie, w owej istocie chluby. ¹⁸ Ponieważ wielu chlubi się według cielesnej natury, zatem i ja się będę chlubił. ¹⁹ Z przyjemnością bowiem, będąc mądry - cierpliwie znosicie nierozważnych. ²⁰ Bo znosicie jeśli was ktoś

zniewala, jeśli ktoś pożera, jeśli ktoś się wynosi, jeśli ktoś bije was po twarzy. ²¹ Mówię o tym z powodu braku szacunku, że my jesteśmy jakby bez siły; ale gdy ktoś się w coś odważa (mówię w lekkomyślności) - odważam się i ja. ²² Oni są Hebrajczykami? **Także** i ja. **Oni** są Israelitami? **Również** i ja. **Oni** są nasieniem Abrahama? I ja także. ²³ **Oni** są sługami Chrystusa? (Mówię, odchodząc od zmysłów.) **A czy nie** bardziej ja; obficie w trudach, nad miarę w chłostach, daleko więcej w więzieniach, częstokroć w karach śmierci. ²⁴ Od Żydów pięciokrotnie wziąłem czterdzieści **batów** oprócz jednego. ²⁵ Trzykrotnie zostałem obity różgami, raz zostałem ukamienowany, trzykrotnie przeżyłem rozbicie okrętu na morzu, dzień i noc przetrwałem na głębi morza.

²⁶ Wiele razy w wędrówkach, niebezpieczeństwach rzek, niebezpieczeństwach od rozbójników, niebezpieczeństwach od **własnego** plemienia, niebezpieczeństwach od pogan, niebezpieczeństwach w mieście, niebezpieczeństwach na pustkowiu, niebezpieczeństwach na morzu, niebezpieczeństwach wśród fałszywych braci; ²⁷ **w** trudzie i znoju, częstokroć w czuwaniu, w głodzie i pragnieniu, często w postach, w zimnie i nagości. ²⁸ Oprócz oddzielnego, codziennego powstawania przeciw mnie **i** troski o wszystkie zbory. ²⁹ Ktoś jest słaby, a **czy ja** nie jestem słaby? Ktoś jest gorszony, a **czy ja** nie jestem roznamiętniony *?

³⁰ Jeśli trzeba się chlubić, będę się chlubił z mojej słabości. ³¹ Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa - **Ten, który** jest wysławionym na wieki - wie, że nie kłamię. ³² Chcąc mnie pojmać w Damaszku, etnarcha * króla Arety pilnował miasta Damasceńczyków; ³³ lecz w koszu, przez okno zostałem spuszczonej wzdłuż muru i wymknąłem się z jego rąk.

***11,2** także: **zaręczyłem**

***11,3 ST** hebr. *Chawę*

***11,7** także: **za darmo**

***11,29** także: **podniecony, płonący**

***11,32** tytuł żydowskich urzędników

12. Skoro nie jest pożyteczne by się chlubić, przejdę do widzeń oraz objawień Pana. ² Znam człowieka w Chrystusie, **który** przed czternastu laty (czy to w ciele - nie wiem; czy to na zewnątrz ciała - nie wiem; Bóg **to** wie) został porwany * aż do trzeciego Nieba. ³ Znam także takiego człowieka (czy to w ciele, czy to na zewnątrz ciała - nie wiem; Bóg **to** wie), ⁴ **który** ^{TR} został porwany do raju i usłyszał nieopisane słowa, których nie wolno mówić człowiekowi. ⁵ Z takiego będę się chlubił - ale z powodu mnie samego nie będę się chlubił; chyba, że w moich słabościach. ⁶ Bo jeśli zechcę się pochłubić, nie będę nierozsądny, gdyż będę mówił prawdę. A wstrzymuję się, aby ktoś względem mnie nie wnioskował więcej, niż **to**, kogo **we** mnie widzi, albo co ode mnie słyszy. ⁷ Więc bym się **z** nadmiaru objawień nie wynosił, został dany cierń * mojej cielesnej naturze - anioł szatana, aby mnie policzkował, bym nie mógł być pyszny. ⁸ Co do tego trzykrotnie poprosiłem Pana, by ode mnie odstąpił. ⁹ Lecz mi powiedział: Wystarczy ci moja łaska, gdyż moja moc dochodzi do dojrzałości * w słabości **. Więc z największą przyjemnością będę się chlubił raczej w mych słabościach, aby **mogła** we mnie zamieszkać moc Chrystusa. ¹⁰ Dlatego znajduję przyjemność w słabościach, w obrażaniach, w utrapieniach, w prześladowaniach i trudnościach; bo kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny z powodu * Chrystusa.

¹¹ Chlubiąc się - stałem się nierozsądny; wyście mnie **do tego** zmusili, ponieważ ja powinienem być przez was polecany. Gdyż jeśli i jestem niczym, nie pozostawałem wielce w tyle od apostołów. ¹² Przecież dowody apostoła zostały wśród was dokonane we wszelkiej wytrwałości, zarówno w znakach, **jak** i cudach, i mocach. ¹³ Bo **czy** jest coś, w czym okazaliście się gorsi przed innymi zborami **i** czy ^{TR} nie ja sam wam się naprzykrzałem? Darujcie mi **tą** krzywdę. ¹⁴ Oto mam do was przyjść trzeci raz i

nie będę się naprzykrzał, gdyż nie szukam waszych **rzeczy** - ale was; bo nie dzieci winny gromadzić **dla** rodziców, ale rodzice **dla** dzieci. ¹⁵ A ja z najwyższą przyjemnością będę robił wydatki i zostanę zużyty z powodu waszych dusz; nawet jeśli was bardzo miłując - mniej jestem miłowany. ¹⁶ Ale niech będzie. Ja was nie obciążylem, jednak będąc przebiegłym, wziąłem was podstępem. ¹⁷ Czy ^{TR} przez kogoś, którego do was ^{TR} wysłałem, okazałem się **względem** was chciwy zysku? ¹⁸ Zachęciłem Tytusa i razem **z nim** posłałem **tego** brata; czy Tytus was oszukał? **Czy** nie żyliśmy w **tym** samym Duchu? **Czy** nie **szliśmy tymi** samymi śladami?

¹⁹ Z kolei uważacie, że się **przed** wami bronimy? Mówimy w Chrystusie wobec Boga; a wszystko, umiłowani, dla waszego budowania. ²⁰ Bo się boję, abym **gdy** przyjdę, nie znalazł was **takimi**, jakimi nie chcę. A ja, abym nie został przez was znaleziony **takim**, jakim nie chcecie. By nie **było** sporu, zazdrości, gniewów, karierowiczostwa *, obmawiania, szeptania, niepokoju. ²¹ Aby **gdy** znowu przyjdę, mój Bóg nie upokorzył mnie przy was, więc bym bolał **nad** wieloma z tych, którzy przedtem zgrzeszyli *, a nie odczuli skruchy po zepsuciu, cudzołóstwie ** i zuchwałości ***, którą popełnili.

***12,2** także: **pochwycony**

***12,7** także: **kolec, oścień**

***12,9** także: **dokonyuje się, wypełnia się**

****12,9** także: **braku siły, chorobie, niemocy**

***12,10** także: **przez, dla**

***12,20** także: **intryg, podstęp**

***12,21** także: **chybili celu, zbłądzili, zawinili**

****12,21** także: **bałwochwalstwo**

*****12,21** także: **rozpasaniu**

13. To trzeci raz do was idę. Na ustach dwóch lub trzech świadków będzie utwierdzone każde słowo. **V Mojżesza 19,15** ² Powiedziałem przedtem i zapowiadam - jakby będąc obecny drugi raz, a teraz nie będąc obecny - **że** kiedy znowu przyjdę ^{TR}, nie będę oszczędzał **tym, co** przedtem zgrzeszyli i wszystkim pozostałym. ³ Skoro pragniecie próby mówiącego przeze mnie Chrystusa, który nie jest bez siły względem was, wszak w was jest silny. ⁴ Bo też został ukrzyżowany z powodu słabości, ale żyje dzięki mocy Boga. Gdyż i my jesteśmy w nim słabi, ale będziemy żyli dzięki mocy Boga względem was.

⁵ Doświadczajcie samych siebie, skoro jesteście w wierze; sami siebie próbujcie. Czy sami nie rozpoznajecie, że Jezus Chrystus jest w was? Chyba, że jesteście coś niewłaściwi? ⁶ Mam jednak nadzieję, że poznajecie, że my nie jesteśmy niewłaściwi. ⁷ Ale modlimy się do Boga, byście wy nie uczynili niczego złego. Nie, abyśmy my **mo-gli** okazać się wypróbowani, ale byście wy czynili **to, co** szlachetne; zaś my abyśmy **mo-gli** być jak gdyby odrzuceni. ⁸ Gdyż nie mówimy czegoś przeciw prawdzie, ale dla prawdy. ⁹ Ponieważ się cieszymy, kiedy ^{TR} jesteśmy słabi, zaś wy jesteście mocni; i modlimy się **odnośnie** waszego wyuczenia *. ¹⁰ Z tego powodu przedstawiam te **spra-wy, gdy** jestem nieobecny, abym będąc obecny, nikogo nie potraktował srogo; z powodu mocy, którą mi Pan dał do budowania, a nie do niszczenia.

¹¹ Na koniec, bracia, bądźcie doskonalszymi, bądźcie zachęceni, myślcie **to** samo, zachowujcie pokój, a Bóg miłości i pokoju będzie z wami. Pozdrówcie jedni drugich w świętym pocałunku. ¹² Pozdrawiają was wszyscy święci. ¹³ Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i wspólnota Ducha Świętego z wami wszystkimi. Amen.

***13,9** także: **przysposobienia, wydoskonalenia**